

erhvervede ejendomme sker som et led i administrationen, der i vidt omfang er henlagt til fredningsplanudvalgene, og en væsentlig del af finanslovbevillingerne til vedligeholdelse og foranstaltninger (anlæg) i forbindelse med rekreative områder, der for finansåret 1969-70 udgør et beløb på i alt 1,5 mill. kr., administreres efter ministeriets nærmere bestemmelse af fredningsplanudvalgene.

Der kan i øvrigt henvises til besvarelsen ad udvalgets spørgsmål 1.

Spørgsmål 80:

I vedlagte henvendelse fra friluftsrådet kommenteres lovforslagets § 63. Ministerens bemærkninger hertil udbedes.

Ad spørgsmål 80:

Forslaget afløser den gældende lovs § 40, stk. 2, og de foretagne ændringer er alene af redaktionel karakter.

Bestemmelsen angår den tilfældige henkasten af affald og lignende på „fremmed ejendom“, hvorved er markeret, at også offentlige arealer, veje, parkeringspladser m. v. er omfattet.

Reglen er i modsætning til den gældende bestemmelse formuleret generelt, idet der herved er tilsigtet en afklaring af lovteksten. En tilbagevendende til den gældende lovs formulering skønnes ikke hensigtsmæssig og kan derfor ikke anbefales.

Ministeriet for kulturelle anliggender er opmærksom på den stigende forurening, der sker ved henkasten af affald i naturen. Man har således allerede igennem nogen tid haft drøftelser med handelsministeriet, finansministeriet, indenrigsministeriet og justitsministeriet om problemerne i forbindelse med éngangsflasker, plasticemballage og bilvrag.

Handelsministeriet har senest i skrivelse af 8. april 1969 på grundlag af en redegørelse af 18. februar 1969 vedrørende nedskrotning af biler udtalt, at udviklingen i mængden af kasserede biler efter handelsministeriets opfattelse næppe for tiden synes at gøre særlige foranstaltninger påkrævet. Handelsministeriet vil fortsat følge udviklingen og holde kontakt med branchen med henblik på at tage initiativ i sagen, såfremt dette skulle vise sig påkrævet.

Med hensyn til éngangsemballagerne er man ikke nået frem til en afklaring, men ministeriet for kulturelle anliggender er opmærksom på, at det vil vanskeliggøre overholdelsen af forslagets § 63, såfremt éngangsemballager måtte blive anvendt i større omfang.

Ministeriet for kulturelle anliggender agter i kontakt med de øvrige implicerede ministerier at følge udviklingen på de pågældende områder, idet man er indstillet på i fornødent omfang at foranledige arbejdet med bekæmpelsen af såvel disse som andre forureningsfarer intensiveret.

For så vidt angår lossepladser og bilkirkegårde på såvel egen som fremmed ejendom henvises til lovforslagets § 43 samt til besvarelsen ad udvalgets spørgsmål 26 og 27. Man skal herved fremhæve, at den selvstændige kompetence, der er tillagt fredningsplanudvalgene til at nægte anlæg af oplagspladser i det åbne land, omfatter både bilkirkegårde og lossepladser.

Spørgsmål 81:

Kan ministeren acceptere, at bestemmelsen i forslagets § 65, stk. 2, udgår?

Ad spørgsmål 81:

Bestemmelsen, der er på linje med anden lovgivning, bør efter ministeriets opfattelse opretholdes, idet det kan være praktisk eller ligefrem nødvendigt, at fredningsmyndighederne i forbindelse med forberedelsen af fredningssager eller fredningsplaner foretager rekognosceringer, og det vil ofte være uden formål at tilkalde parterne til sådanne forberedende besigtigelser. Parterne i sagen vil i øvrigt have krav på at være til stede ved den besigtigelse og efterfølgende møde, der skal foretages, såfremt en fredning gennemføres.

Spørgsmål uden tilknytning til bestemte paragraffer.

Spørgsmål 82:

I vedlagte henvendelse fra landinspektør H. C. Herling henstilles, at lovforslaget bliver suppleret med en bestemmelse, der sikrer og freder de gamle kirke- og skolestier. Ministerens bemærkninger hertil udbedes.